

WESTVLAAMSE COMPONISTEN

Het is en blijft voor tijdgenoten altijd een moeilijk iets een beeld te willen schetsen van het hedendaags muziekgebeuren. Wil men dus over de kunstenaars van zijn tijd handelen, dan dient vooreerst alle vooringenomenheid geweerd en zo objectief mogelijk geoordeeld. Het gaat daarbij bezwaarlijk het historisch belang af te wegen van hen die pas in de volle groei van het leven staan.

Valt het te betreuren dat vele Vlaamse componisten uit de xix^{de} eeuw nog ongewaardeerd in het duister bleven bij gebrek aan belangstelling, dan is het evenzeer bemoedigend vast te kunnen stellen dat men reeds uiterst lezenswaardige bijzonderheden over de jongere generatie kan vinden.

Volledige levensbeschrijvingen van de componisten uit deze jongere generatie bestaan er vooralsnog niet. In het door ons gepubliceerd boek *Levende Componisten uit Vlaanderen* (Uitgave N. V. De Vlaamse Drukkerij, Leuven 1954-1955 2 delen), hebben wij reeds een poging gedaan om onze hedendaagse Vlaamse componisten, zowel oudere als jongere, meer bekendheid in ruimere kring te schenken.

Wat de keuze van de behandelde musici betrof dient nadruk gelegd op het feit, dat alleen — voorlopig althans — die componisten konden in aanmerking komen, wier leven en kunstprestaties reeds genoeg bekend waren, om het relaas daarvan enigszins belangwekkend te maken. Met beide delen werd tevens eenzelfde doel nagestreefd: enerzijds een bijdrage te leveren tot de huidige muziekgeschiedenis, anderzijds de stilaan ontwakende en langzaam groeiende belangstelling voor onze jongere Vlaamse musici te prikkelen.

In deze korte bijdrage zullen wij aan wat in *Levende Componisten uit Vlaanderen* reeds geschreven werd niet veel toevoegen, doch beproeven — zo objectief en getrouw mogelijk —, onze huidige generatie van West-Vlaamse componisten even apart te belichten.

Mocht het uiteindelijk resultaat van dit alles zijn, dat men in de kringen der musici en der actieve en passieve muziekbeoefenaars meer vertrouwen gaat scheppen in onze eigen Vlaamse kunst, dan zal daaruit in en buiten Vlaanderen meer belangstelling voor onze kunstenaars ontstaan.

Het lijkt waarlijk niet overbodig, de plaats, welke West-Vlaanderen en haar talrijke schaar componisten in het Vlaams muziekgebeuren de laatste jaren inneemt, eens nader onder ogen te zien.

Wanneer wij als vertrekpunt de grote stappen volgen die West-Vlaanderen reeds zette in het muziekleven van de tweede helft der xix^{de} eeuw, dienen wij ons te bepalen tot twee grote figuren: Karel Mestdagh (Brugge 22 oktober 1850 - Brugge 10 april 1924) en Jozef Ryelandt (Brugge 2 april 1870).

Naast groter werk waarin Karel Mestdagh zich als een talentvol symphonicus liet gelden, was hij evenzeer een liederencomponist van groot formaat.

Vlaanderen eert in Jozef Ryelandt een toondichter van ongewone betekenis voor onze nationale muziekkunst. Zijn werkzaam compositorisch talent was meer dan een halve eeuw actief, en omvat een grote verscheidenheid. Hij is voor alles een gevierd oratoriumcomponist, een grootmeester van mis en motet, kortom een schitterend componist, die met hoge artistieke gaven, met al het onsterfelijke dat uit menige bladzijde van zijn zo rijk en veelvuldig oeuvre spreekt, zich de dankbaarheid van zijn volk voor nu en de toekomst heeft verzekerd.

In de xix^{de} eeuw heeft het muziekleven zich wellicht sterker geconcentreerd rond Gent dan Brugge. Wij me-

nen nochtans zonder tegenspraak te kunnen zeggen dat niet alle werken uit deze periode de proef van de tijd doorstonden. Evenwel dient gewezen op namen als Van Gheluwe, Gevaert, Blaes, Waelpuut, Van den Eeden, Lebrun, e. a., die door meer dan één voorbeeld de weg effenden voor het komende geslacht.

Dat wij daarbij geen enkel woord reppen over Meester *Peter Benoit*, geboren te Harelbeke (West-Vl.) op 17 augustus 1854, wordt begrijpelijk wanneer men weet dat Benoit's kunst zich hoofdzakelijk om en rond Antwerpen heeft geconcentreerd en niet in West-Vlaanderen. Zijn kunst is meteen geworden een hoogtepunt in Antwerpen's feestelijk leven, in een schepping van Vlaams leven en Vlaamse schoonheid.

De laatste tijd is — zoals dit b. v. in andere Vlaamse Provincies reeds het geval was — ook in de provincie West-Vlaanderen de belangstelling voor de huidige generatie van musici aanzienlijk toegenomen. Brugge, Oostende, Kortrijk en andere steden, het provinciaal bestuur en meerdere hogere instanties verlenen regelmatig prijzen en subsidies voor compositie-wedstrijden, wat wijst op toenemende belangstelling in de muzikale bedrijvigheid.

Dat zijn beslist verheugende feiten, die getuigen van een sterker wordende ondersteuning en aanmoediging van onze Vlaamse muziekunst en haar beoefenaars. Het geeft daarbij uiting aan de langzame maar volhardende strijd voor de Vlaams-muzikale wederopleving.

Geen wonder, dat de muziek in West-Vlaanderen dan ook welig opfleurt en gedijt, en menige belangrijke muzikantenpersoonlijkheid daardoor op het voorplan treedt.

Onder de recente jongeren die reeds heel wat van zich lieten horen, rangschikken we zonder aarzelen de in West-Vlaanderen geboren musici Maurits Deroo, Julien Rotsaert, Louis De Meester, Lucien Van Branteghem, Michiel Decroos, Willy Ostijn, Jean Louël, Jules Bouquet, Jean Decadt en Victor Legley. Namen als Prosper Van Eechaute en Jos Hanniken verwierven faam in de Vlaamse Gewesten, en worden aldaar beschouwd als Vlaams-sprekende en Vlaams-denkende West-Vlamingen.

Heel deze trits zeer verfijnde kunstenaars vormen een niet onbelangrijke schakel in het Vlaams muziekleven.

Bij een volgende gelegenheid zullen wij uitvoeriger beschouwingen wijden aan West-Vlaanderen en haar intens muziekleven. Wij zullen er ons nu alleen maar toe bepalen even stil te staan bij haar in leven zijnde componisten, en bij deze gelegenheid een vluchtig overzicht geven van hun voornaamste werken en kunstprestaties.

★

Wanneer wij diegenen, die het meest van zich lieten horen in volgorde van hun geboortjaar bespreken, dan komt eerst *Maurits Deroo* (Brugge, 4 november 1902) aan de beurt.

Maurits Deroo

Hij is een rasecht musicus die met veel bescheidenheid zich een moeizame muziekcarrière heeft bevochten. Van de vele werken die hij reeds op zijn actief heeft, hebben een niet onaanzienlijk getal een ereplaats veroverd in het Vlaams muziekrepertorium. Reeds menigeen die over Maurits Deroo schreef vermeldde hoe hij verscheidene genres heeft beoefend van de compositie. Honderd twee en dertig werken zagen tot op heden het daglicht, waaronder orkeststukken, instrumentale muziek, klavier- en orgelcomposities, kamermuziek, kunst- en volksliederen, koorwerken, enz...

Met zijn *Symphonische taferelen uit Vlaanderen* bewakwam hij in 1928 de vijfjaarlijkse muziekprijs van West-Vlaanderen. Hij is thans bestuurder van het muziekconservatorium te Brugge, dat door een voorbeeldig beheer van niet geringe betekenis is geworden voor het kunstleven van de West-Vlaamse hoofdstad.

Julien Rotsaert (Broeder *Ildefons*) werd te Brugge geboren op 20 november 1902. Hij behoort ontegensprekelijk tot de begenadigde kunstenaars die werkelijk begaafd zijn met een milde inspiratie, waarin de betrachtting schuil gaat weer te geven wat hij uit zijn eigen wezen opdeelt. Studiereizen in Italië, Duitsland, Oostenrijk en Engeland, hebben daarbij zijn muzikale horizont sterk verruimd.

Door menige grote compositie heeft hij reeds de algemene aandacht op zich gevestigd. Broeder *Ildefons* heeft veel gecomponeerd en de lijst van de werken die reeds getoonzet werden, is alleszins te

Broeder Ildefons (Julien Rotsaert)

lang om te vermelden. Hij schreef o. m. 2 symphonische gedichten (*Elckerlyck* en *De Scheldestroom*), twee misen en een dertigtal liederen, muziek bij talrijke grote toneelstukken op tekst van C. Verschaeve (oratorio Sint Ursula, Pater J. Boon (oratorio Franciscus Xaverius), Willem Putman (oratorio De Sporenzege), Dr L. Elaut (cantate Het Kerstwonder), Jozef Storme (Heilig Hartspel van Wervik). Onder deze werken beleefde het oratorio De Sporenzege drie uitvoeringen, terwijl van het H. Hartspel te Wervik twee opvoeringen plaats grepen. Deze toondichter schreef eveneens de muziek bij het toneelwerk *De kleine Weaver Johannes* van Yvonne Wagemans, dat reeds meer dan honderd maal werd opgevoerd.

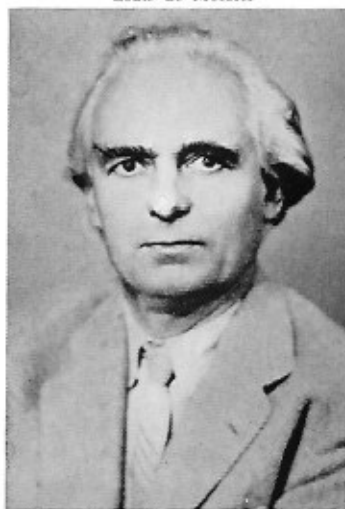
Broeder Ildefons is insgelijks drager van de compositieprijs 'Provincie West-Vlaanderen', en behoort zonder twijfel tot de allerbesten uit het West-Vlaams muziekleven te worden gerangschikt.

Prosper Van Eechaute (Gent, 2 juli 1904) is een voorname figuur in onze hedendaagse Vlaamse muziek. Alhoewel geboortig van Gent speelt hij geruime tijd een hoofdrol in het West-Vlaams muziekleven. Na in 1935 de grote Prijs van Rome voor muzikale compositie verworven te hebben, werd hij in 1938 bestuurder van het Conservatorium te Kortrijk, waar hij sindsdien een grote activiteit aan de dag legt.

Hij is de componist van menige hoogstaande compositie, waaronder de *Sonate voor Alto en klavier* die in 1930 reeds bekroond werd met de compositieprijs E. Matthieu, en zijn *Strijkkwartet nr 1*, dat door de Kon. Vlaamse Academie in 1936 met een mooie uitgave werd bedacht.

Verder verwijzen wij speciaal naar het *Strijkkwartet nr 2* dat in 1951 te Luik de eerste prijs verwierf als het beste Belgische werk in een internationale wedstrijd voor kamermuziek. Zijn compositorische bagage omvat verder nog orkestwerken, cantaten, toneelmuziek, liederen, een

Louis de Meester

vijfstemmige mis en klavierstukken.

In het jaar 1952 gaf men hem opdracht een omvangrijke orkestpartituur voor het prachtige Gulden-sporenspel te Kortrijk te ontwerpen en uit te werken. Sedert 1941 is hij eveneens de gevierde leraar in de Fuga aan het Kon. Muziekconservatorium te Gent.

Louis De Meester (Roeselare, 28 okto-

ber 1904) behoort wellicht tot de meest vooruitstrevende onder de jongeren uit West-Vlaanderen. Op zeer jeugdige leeftijd was zijn compositorische begaafdheid door zelfstudie reeds tot een merkwaardige rijpheid ontwikkeld. Na geruime tijd in het buitenland vertoefd te hebben komt hij in 1938 weer in ons land, neemt contact met Jean Absil, waar enkele maanden van hard werken met deze eminente leraar volstaan om zich uit alle schoolse banden te bevrijden. De lijst van zijn werken omvat een Sonate voor klavier (1946), Nocturnes (1947) en Kleine Suite (1953). Voor kamermuziek de *Moedercantate* (1940), *Sonatine voor cello en klavier* (1945), *Divertimento* voor blazerskwartet (1946), 3 strijkkwartetten, enz... Als orkestwerken zijn te vermelden: het zeer bekende en reeds veel uitgevoerde *Magreb* voor alto en orkest (1946), *Capriccio* (1948), *Betje Trompet* (1950) e. a. Hij is thans als modulator verbonden aan de muziekdiensten van het N. I. R.

Michiel Decroos (Bovekerke bij Diksmuide, 19 november 1906) heeft klavier en orgel gestudeerd en later na het voltooiën van zijn onderwijzersstudie harmonie en contrapunt met *Lionel Blomme* uit Ieper. Na afloop van zijn studies werd hij in 1933 benoemd tot koster-organist te Torhout waar hij tegelijkertijd leraar werd voor orgel aan de Normaalschool.

Zijn composities bestaan uit 10 klavier-sonaten, een symphonie, vijftig kunstliederen op teksten van Karel Van de Woestijne, Albrecht Rodenbach, K. Ledeganck, A. Westerlinck, e. a., een tweestemmige mis, een operette *Zingende Lente*, geestelijke composities en allerlei klavierstukken.

Hij was eveneens geruime tijd dienstdoende koster te Alveringem, waar hij in aanraking kwam met Cyriel Verschaeve. Dit werd voor hem, zoals hij trouwens zelf zegt, de grootste gebeurtenis in zijn leven, want deze grote Priester en Vlaming leerde hem de volle weg naar de kunst kennen.

Lucien Van Branteghem (Oostende, 8 januari 1910) is wellicht niet in hoofdzaak de componist van orkestrale werken, maar heeft zich integendeel sedert geruime tijd alleen gewijd aan het componeren van kunstliederen.

Zijn eersteling op dit gebied *Deemstering* op tekst van Alice Nahon, werd na inzage door de Jury van de 'Vereniging ter bevordering van de Nederlandse zang' aanvaard om uitgegeven te worden. Al de tot op heden verschenen liederen — en er zijn er reeds meer dan 30 — zijn op tekst van onze vooraanstaande Vlaamse dichters

Michiel Decroos Foto A. Van Belleghem

Lucien Van Branteghem
Foto G. Everaert-Pyck, Oostende

als A. Nahon, W. Gijsels, K. Van de Woestijne, G. Gezelle, F. Van Hecke, e. a.

Menig kunstkritikus besprak reeds de liederen van de West-Vlaamse componist, waaronder de bekende Willem Pelemans onomwonden meende te moeten verklaren dat, met deze liederen, onze nationale liederenschat verrijkt werd, die stelselmatig bij het

verleden aanknopen door hun eenvoud en oprecht lyrisme en toch de bevindingen van de moderne toonkunst ten nutte maken in een strenge verbondenheid van de vorm en een gewilde bescheidenheid van de lyriek.

Alles toont ons bij deze Oostendse componist een die-

naar der kunst, wiens groeiende activiteit ons voor de toekomst nog heel wat zal veropenbaren.

De activiteiten van Jos Hanniken (Wierde (Prov. Namen), 28 mei 1912) kan men niet met enkele woorden omschrijven. Ze bestrijken in hoofdzaak het terrein van de componist en dirigent. Als toondichter is zijn naam de jongste jaren bekend geraakt, alhoewel zijn productie nog niet aanzienlijk te noemen is. Zijn voorkeur gaat onloochenbaar naar de harmonie- en fanfare-bezetting met de grote werken: Historische Suite (1947), Valse Noble (1947), Ouverture (1948), Vuurbol (1950), Suite Infantine (1952), e. a.

Vakmanschap en gedegen muzikale dialectiekervaart men bij een eerste inzicht in zijn partituren. Er zit een stuwend dynamisme, een gezonde klankkleur in zijn oeuvre, gepaard met een wezenlijke orkestrale visie.

Jos Hanniken

Kamer muziekwerken, stapmarchen, liederen, klavierstukken, blijven getuigen voor een musicus met onderlegd vakmanschap. De muziek van Jos Hanniken is deze van een Vlaming, die met de tijd mee evolueert, zonder zich te laten meeslepen in de maalstroom van internationale 'ismen', die reeds zo-

vele jonge componisten op een zandbank deden stranden.

Willy Ostijn (Ieper, 8 juli 1913) is het echte type van de individualist, de echte vrijgevochtene. Zijn muziek heeft dan ook niets van de ruwe en dikwijls zelfs afstotende atonaliteit van vele moderne composities. Hij studeerde eerst te Mechelen (Mar. De Jong, Staf Nees en Flor Peeters) en vervolgens aan het Kon. Muziekconservatorium te Gent (Jozef Ryelandt). Tot de werken van Willy Ostijn behoren o. a. 24 orkestwerken waaronder *Vlaamse Capriccio*, *Drie Vlaamse Dansen*, *Beelden uit het Oosten*, *Orkestsuite*, enz..., die allen tot op heden in al onze radiozenders herhaaldelijk werden uitgezonden.

Werken als *Pastorale* voor hobo en orkest, *Concertballade* voor klavier en orkest, *Romance* voor viool en orkest, *Het meisje van Damme* een operette, enz..., verdragen een grote compositorische begaafdheid en getuigen voor een omvangrijke muzikale bagage.

Zijn oeuvre is vooral gekenmerkt door een logische ontwikkeling der thema's en kleurrijke orkestratie. In de laatste tijd heeft hij zich meer en meer tot het lichtere genre bepaald. Gelijk velen uit de muziekwereld, is hij insgelijks een rasecht musicus die, met veel bescheidenheid, als het ware in de schaduw der groten zijn eigen weg is opgegaan.

Willy Ostijn

Onder de hedendaagse West-Vlaamse jongeren neemt Jean Louël (Oostende, 3 januari 1914) een vooraanstaande plaats in. De uitvoeringen van zijn uitgebreid oeuvre wordt met grote aandacht gevolgd en wijst naar een beloftevolle toekomst.

Na het verwerven van de gebruikelijke diploma's behaalt hij in 1943 in de grote wedstrijd voor muzikale compositie, genaamd 'Prijs van Rome' de eerste grote prijs met de cantate *La navigation d'Ulysse*. Een vluchtige opsomming van zijn voornaamste werken geven volgend beknopt overzicht: een symphonie (1941), Fantasie op twee middeleeuwse volksliederen (1942), Triomfmars (1945) — bekroond op een prijskamp ingericht door de Franse uitzendingen van het N. I. R.), Treurmars (1945) en Fanfares (1949), allen voor groot symphonisch orkest. Verder ontstonden nog een *Suite* (1942) voor kamerorkest, een sonate voor klarinet en klavier (1935), een Sonate voor fluit en klavier (1937), een Sonate voor viool en klavier (1952), een Sonate voor twee violen en klavier

(1952), een Trio voor trompet, hoorn en bazuin (1953), enz.... Veder dateren een niet minder aantal composities als 2 klavierconcerto's (1945 en 1949), 1 vioolconcerto (1951), Concerto voor fluit (1950), enz...

Zijn bedrijvigheid als dirigent bracht hem reeds herhaalde malen voor de muziekkapel van H. M. Koningin Elisabeth, het groot symphonieorkest van het N. I. R. Brussel, het Nationaal orkest van België, de orkesten van de Kon. Conservatoria van Gent en Brussel.

Toewijding, ernst, liefde voor het vak en gedegen technisch meesterschap, schragen zijn scheppingsvermogen, zodat wij in hem wezenlijk een kunstenaarstemperament begroeten, die heerlijke perspectieven opent voor onze Vlaamse muziek.

Een belangrijk te vermelden musicus onder de jongere West-Vlaamse componisten is zonder twijfel de Brugse toondichter *Jules Bouquet* (Roeselare, 16 februari 1914). Menige vleiende onderscheiding viel reeds zijn talrijk oeuvre ten deel, en bekende kunstcritici en persoonlijkheden uit de Vlaamse kunstwereld spraken zich in lovende bewoordingen over hem uit.

Na muziekstudies aan het Brugs Conservatorium met J. Van Roy (Klavier), wordt hij leerling van het Kon. Muziekconservatorium te Gent, waar hij onder leiding van Martin Lunsens voor Fuga en Toussaint De Sutter voor compositie en orkestratie zijn studie voltooit. In 1949 bekomt hij de Vijfjaarlijkse prijs voor Toonkunst van de provincie West-Vlaanderen.

De lijst van Bouquet's werken omvat orkestwerken, waaronder *Brutus' Visioen*, een symphonisch gedicht, en *Symphonische Variaties*, een Sonate voor hoorn en klavier, een Vierstemmige Mis met orgel, liederen en enkele markante koorwerken.

In een wedstrijd, andermaal uitgeschreven door de provincie West-Vlaanderen, behaalde hij dan wederom een vleiende onderscheiding met zijn *Oratorio Gode-*

Jean Louël

Jules Bouquet

lieve voor soli, koren en orkest. Al deze hoger opgesomde bekroningen, werken en artistieke prestaties, verraden met volstrekte zekerheid een intense activiteit. Dit alles leidt ongetwijfeld naar een zegerijke en beloftevolle toekomst.

Voor de ontwikkeling van het muziekleven in West-Vlaanderen is *Jean Decaët* (Ieper, 21 juni 1914) ongetwijfeld een niet onbelangrijke figuur. Bij een eerste contactname doet het werk van deze componist modern aan. Niettegenstaande af en toe gewaagde klankcombinaties zoekt hij toch steeds het evenwicht te bewaren door de melodische lijn gaaf en zangerig te houden. Naar de vorm blijft hij daarbij zelfs sterk bij de klassiekers aanleunen. Hij studeerde aan het Kon. Muziekconservatorium te Gent onder leiding van Georges D'Hoedt, Georges Lonque, J. Ryelandt en Touss. De Sutter, vier klinkende namen in onze Vlaamse toonkunst.

Zijn composities bestaan o. a. uit 2 grote orkestwerken (*Sire Halewijn* en *Colardijn-Suite*), talrijke liederen, klavierstukken, een Trio voor houtblazers, Romance voor altviool en klavier, orgelcomposities, enz. In 1951 kreeg hij opdracht muziek te componeren op tekst van Anton Van de Velde voor een massa-spel te Harelbeke, als hulde aan Vlaanderen's geniaalste toondichter Peter Benoit.

Jean Decadt

Jean Decadt staat zo wat buiten het rumoerige kunstleven, en dit is wellicht oorzaak van zijn tot op heden betrekkelijk weinig omvangrijk oeuvre. De weinige werken die hij ons tot op heden schonk laten toch toe vast te stellen dat ze met vakkennis en scheppende begaafdheid ontstonden.

Victor Legley (Hazebroek - Frans Vlaanderen, 18 juni 1915) is een componist, die wel is waar geen opvallende invloed uitoefent op het muziekleven in Vlaanderen, maar wiens werk toch representatief voor de moderne strekking in de Vlaamse toonkunst mag worden genoemd. Hij studeerde aan de Academie te Ieper en daarna aan het Kon. Muziekconservatorium te Brussel met François Broos (altviool), Raymond Moulaert (contrapunt) en Leon Jongen (Fuga). In 1943 behaalt hij in de grote wedstrijd voor muzikale compositie (Prijs van Rome) een eerste tweede prijs met de cantate *La navigation d'Ulysse*.

De voorliefde voor het componeren van orkeststukken, spreekt duidelijk bij een eerste overzicht van Legley's oeuvre. Zo ontstaan: *Variations Symphoniques sur une vieille chanson Flamande* (1941), *Symphonie nr. 1* (1942), *Symphonie Miniature* (1946) en de symphonische schets *The Golden River* (1948).

Tot zijn verder oeuvre behoren dan nog: *Sonate voor viool en klavier* (1943), *Sonate voor alto en klavier* (1943), *Sonate voor cello en klavier* (1945), en een strijkkwartet voor 2 violen, alto en cello (1947).

Andere grote werken als *Concerto voor viool en orkest* (1947), *Concerto voor klavier en orkest* (1952), *Sonate voor klarinet en klavier* (1952), *Sonate voor trompet en klavier* (1953), bevestigen andermaal een zeer vruchtbare activiteit als componist.

Victor Legley is drager van de compositieprijs Agniesz (voor zijn eerste symphonie), Irène Fuerison (voor zijn Orkestsuite), en de grote prijs van de Provincie Brabant 1954, voor het componeren van een klarinet-sonate.

Onbevangen mag Victor Legley gerangschikt worden bij de voornaamste jongeren van deze generatie. De reeds geleverde artistieke prestaties leveren het onomstootbaar bewijs dat zijn kunst voor de toekomst rijke perspectieven opent.

Wanneer wij thans nog vermelden *Lionel Blomme* uit Ieper, *Daniël Clement* en *Herman Roelstrate* uit Izegem, *Jozef Berden* en *Stefaan Dombrecht* uit Oostende, *Nuttin* uit Nieuwpoort en *Hilmer Verdin* uit Sint Andries, die composities van de meest uiteenlopende aard schreven, menen wij nagenoeg volledig te zijn geweest.

*

Zoals hoger aangetoond werd bezitten wij onder de jongere generatie van musici in West-Vlaanderen dus reeds een ruim aantal beloftevolle componisten die zich niet onbetuigd hebben gelaten, en reeds menige mooie compositie voortbrachten.

Dat zijn verheugende feiten die getuigen van een nieuw en rijk opbloeiend muziekleven in Vlaanderen, waarin de begaafde kunstenaars met hun rijkbedeelde intuïtie en gelouterde kunstvaardigheid, hart en geest kunnen uitspreken in volle scheppingsvrijheid.

Dit getuigt andermaal dat wij een blijde toekomst tegemoet gaan, waar het reeds lang gedroomde 'Vlaams-zijn' naar aard en uiting weer werkelijkheid wordt, waar geen enkele kracht verloren gaat en geen enkele groei- en bloeibeloofte onderdrukt wordt.

In de schone verwachting dat deze schaar West-Vlaamse toonkunstenaars ons kunstpatrimonium nog met menige schone bladzijde muziek mogen verrijken, wensen wij hen van ganser harte nog vele vruchtbare en klankrijke jaren.

DRS. KAREL DE SCHRIJVER

Victor Legley (links) en Lionel Blomme

